କୃଷ୍ଣ ସହାୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
ବନାମ
ୟୁ.ପି. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

23 ମାର୍ଚ୍ଚ,1990

[ରଙ୍ଗନାଥ ମିଶ୍ର, ଏମ୍.ଏମ୍. ପୁଞ୍ଛି ଏବଂ
କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ୟୁ.ପି. ଲୋକ ସେବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅଧିନିୟମ, 1976:ସେବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତିକାରର ଲାଭ ଉଠାଗଲାନାହିଁ-ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ-ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ କି-ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅଧିନିୟମ, 1985 ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ।

1976 ମସିହାର ୟୁ.ପି. ଅଧିନିୟମ 17 ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥାପିତ ଲୋକ ସେବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କର ଏକ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରତିକାର ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି ବୋଲି ପ୍ରାଥମିକ ଆପତ୍ତି ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ଦାବି ଦାଖଲ କରିବା ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରତିକାର ନୁହେଁ, କାରଣ ଏହାର କୌଣସି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାର କ୍ଷମତା ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ନିଜର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ଫଇସଲା ପାଇଁ ଲୋକ ସେବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ମାମଲା ପଠାଇ, ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ: 1. ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଲୋକ ସେବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର କୌଣସି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ଦେବାର କ୍ଷମତା ନାହିଁ । ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅଧିନିୟମ, 1985 ଅନୁଯାୟୀ, ଯାହା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 323-A ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଟେ, ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମାମଲାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରକୁ କାଢ଼ି ନିଆଯାଇ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ନିଜ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେବା ବିବାଦର ବିଚାର ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ । ସେହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅନେକ ରାଜ୍ୟ ନିଜସ୍ୱ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିସାରିଛନ୍ତି ।

ଏସ୍.ପି. ସମ୍ପତ କୁମାର ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1987] 1 ଏସ.ସି.ସି. 124, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

2. ସେବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସ୍ଥାନରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାର ସମ୍ଭାବ୍ୟତା ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟକୁ ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟିକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକରୂପତା ରହିବା ବ୍ୟତୀତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେବା ମକଦ୍ଦମା ଦ୍ୱାରା ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା ଥିବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମସ୍ତଙ୍କ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ।

3. ଯଦି ବିଦ୍ୟମାନ ସେବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଜାରି ରହେ, ତେବେ ରାଜ୍ୟ ଏହାର ପରିଚାଳନାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଉଚିତ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆଇନ ଯୋଗ୍ୟତାଧାରୀ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସଂଖ୍ୟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯଥେଷ୍ଟ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ରହିପାରିବେ ଏବଂ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପାଇଁ ଖଣ୍ଡପୀଠଗୁଡ଼ିକର ଅବସ୍ଥାନର ବିବିଧକରଣ ଯୋଜନା କରିପାରିବେ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 6729/1983 ।

C.M.W.P. ସଂଖ୍ୟା 7787/1979ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 22.3.1983 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶଙ୍କର ଘୋଷ, ଆର୍.କେ. ଜୈନ, ଆର୍.ବି. ମେହରୋତ୍ରା, ସୁଶ୍ରୀ ଆଭା ଶର୍ମା, ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ତ୍ରିପାଠୀ ମଣ୍ଡଳ, ଆର୍.ପି. ସିଂହ, ହରିଶ ଏନ୍. ସାଲଭେ, ଡି.କେ. ଗର୍ଗ, ଗୋପାଳ ସୁବ୍ରମଣ୍ୟମ, ଶ୍ରୀମତୀ ଶୋଭା ଦୀକ୍ଷିତ, ସି.ପି. ପାଣ୍ଡେ, ଏସ୍.କେ. ସଭରୱାଲ, ଏମ୍.ପି. ସରୱାଲା, ଆର୍.ଏସ୍. ସୋଧି, ଡି.ଡି. ଗୁପ୍ତା, ଶାକିଲ୍ ଅହମ୍ମଦ ସୟଦ, କେ.ଆର୍.ଆର୍. ପିଲ୍ଲାଇ, ଏମ୍.ଏ. ଫିରୋଜ, ଆର୍.ଡି. ଉପାଧ୍ୟାୟ, ୟୁ.ଏସ୍. ପ୍ରସାଦ ଏବଂ ସି.ଏମ୍. ନାୟାର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରଙ୍ଗନାଥ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ, 1984 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 776/1984 ଏବଂ ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4356/1986 ସହିତ ଶୁଣାଣି କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଦୁଇଟି ଆବେଦନର ଫଇସଲା 1990 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 1 ତାରିଖର ଏକ ମିଳିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ସେହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଗଠନ କରିଥିବା ବିବାଦକୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ସମାଧାନ ପାଇଁ ୟୁ.ପି. ଲୋକ ସେବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା

ଏବଂ ଏହି ଆବେଦନରେ ରାୟ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖାଯାଇଥିଲା କାରଣ ଆମେ ମତ ରଖିଥିଲୁ ଯେ କିଛି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଦିଗଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ଆବଶ୍ୟକଏବଂ ଆମେ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟକୁ ଏହାର ସେବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅଧିନିୟମ, 1985 ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସହିତ ସମାନ କରିବା ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରିବା ଉଚିତ ।

ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ସେବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଫଇସଲା ପାଇଁ ପଠାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1990 ଶେଷ ସୁଦ୍ଧା ଏହା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲାର ଫଇସଲା କରିବେ ।

ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅଧିନିୟମ, 1985 ହେଉଛି ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 323A ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥା । ସେବା ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ ସେହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଗଠନ କରିବା ଦ୍ୱାରା, ଏହିପରି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି ଏବଂ ସେହି ଅଧିନିୟମର ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ, ସେବା ବିବାଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ନିହିତ ହେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି । ଏହା ହେଉଛି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା *ଏସ୍.ପି. ସମ୍ପତ କୁମାର ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [1987] 1 ଏସ୍.ସି.ସି. 124 ମାମଲାରେ ପ୍ରକାଶିତ ମତ ।

ଏକ ଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଲୋକ ସେବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର କୌଣସି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ଦେବାର କ୍ଷମତା ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ସେହି କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗକୁ ମନା କରାଯାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହି ଆଳ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ଏକ ଦାବି ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରତିକାର ନୁହେଁ । ଏପରି ସ୍ଥିତିରେ ଏହା ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରିବାରୁ ବାରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ରାଜ୍ୟର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେବା ବିବାଦର ବିଚାର ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ । ଅନେକ ରାଜ୍ୟ ନିଜସ୍ୱ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିସାରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସେବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସ୍ଥାନରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାର ସମ୍ଭାବ୍ୟତା ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟକୁ ସୁପାରିଶ କରୁଛୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେବା ବିବାଦର ନ୍ୟାୟିକ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଏକରୂପତା ରହିବା ବ୍ୟତୀତ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେବା ମକଦ୍ଦମା ଦ୍ୱାରା

ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା ଥିବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମସ୍ତଙ୍କ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ ।

ଯଦି 1976 ର ୟୁ.ପି. ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା 17 ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥାପିତ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ସେବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଜାରି ରହେ, ତେବେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଏହାର ପରିଚାଳନା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ ଏବଂ ନ୍ୟାୟର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ବିତରଣ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର କାର୍ଯ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟିକ ସ୍ୱଭାବ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସଂଖ୍ୟକ ଆଇନ ଯୋଗ୍ୟତାଧାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ଦେଖିପାରୁଛୁ ଯେ 1989 ମସିହାର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 373 ରେ ସମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ଜଡିତ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ଲକ୍ଷ୍ନୌର ଆସନ ବ୍ୟତୀତ ଆହ୍ଲାବାଦ, ମିରଟ ଏବଂ ଆଗ୍ରା ଭଳି ସ୍ଥାନରେ ଅତିରିକ୍ତ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସ୍ଥାପନ ପ୍ରସ୍ତାବ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି । ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଯଦି ସେବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଜାରି ରହିବ, ତେବେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ତୁରନ୍ତ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପାଇଁ ଖଣ୍ଡପୀଠଗୁଡ଼ିକର ଅବସ୍ଥାନର ବିବିଧକରଣ ଯୋଜନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରୁ ସେବା ବିବାଦ କେବଳ ଲକ୍ଷ୍ନୌରେ ଦାୟର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଯୋଗୁଁ ବିବାଦଗୁଡିକ ଫଇସଲା ନହୋଇ ଜମାହୋଇ ରହିବା ଅନୁଚିତ ।

ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ପି.ଏସ୍.ଏସ୍. ଆବେଦନ ଫଇସଲା ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।